

[Christophersen.]

har talt om, nemlig at man indleder med at give et midlertidigt patent med en 5 års frist og derefter giver et mere permanent 20-årigt patent. I så fald er det muligt, at den forældelsesfrist, der står i § 8 for anmeldelse af krav om godtgørelse, burde ændres, sådan som man jo også var inde på det i betænkningen om en fællesnordisk lovgivning.

Desuden vil jeg sige, at vi jo her har med en udpræget beskyttelseslovgivning at gøre i forholdet til lønmodtagerne, og dér har man jo undtaget en bestemt gruppe lønmodtagere, nemlig videnskabeligt personale og lærerpersonale ved højere læreanstalter. Det giver formelt disse en friere stilling, idet de altså er sikret mulighed for at disponere frit over de opfindelser, de gør.

Men der er jo siden 1955-lovens gennemførelse dukket et begreb op, som hedder kontraktforskning, og jeg vil ikke afvise, at der kan opstå visse problemer om, hvordan dispositionsretten over gjorte opfindelser i forbindelse med kontraktforskning skal fordeles mellem læreranstalten, det videnskabelige personale og den virksomhed, som forskningen udføres for.

Jeg er bekendt med, at der vel i den kommende uge vil fremkomme en betænkning fra et udvalg, der er nedsat af Forskningens Fællesudvalg, netop om, hvordan man kan regulere disse forhold. Man kunne jo stille spørgsmålet, om det vil være rimeligt også fortsat blot at undtage videnskabeligt personale og lærerpersonale fra selve loven, hvis det nu viser sig, at denne kontraktforskning fører til, at der indgås aftaler, som reelt indskrænker det videnskabelige personales ophavsret i forhold til det, som kan gøres gældende for andre lønmodtageres vedkommende.

Endelig vil jeg sige, at der vel nok i løbet af de sidste 16 år er sket en udvikling i erhvervslivet, som måske gjorde det nyttigt at overveje, om arbejdsgiverbegrebet stadig er så entydigt afgrænset, som man kunne ønske sig. Jeg tænker her specielt på de regler, som siger, at arbejdsgiveren kan kræve udnyttelsesretten overdraget til sig, hvis opfindelsen er gjort inden for et arbejdsområde, som er naturligt for virksomheden. Dér kunne man spørge: hvad er virksomheden i denne sammenhæng? Hvis der i

stadig højere grad finder koncerndannelser og fusioner sted, vil der så ikke i denne lidt bløde formulering ligge en faktisk indskrænkning af arbejdstagerens ret til frit at disponere over sin opfindelse? Men i øvrigt vil jeg sige, at handelsministerens forslag, for så vidt angår dette, finder vi overordentlig naturligt.

De ting, som jeg her har nævnt, er jo af en sådan karakter, at de i sig selv udelukker en hurtig revision af loven, men jeg synes, det var rigtigt at nævne nogle af de momenter, som kunne gøre, at man overvejede, om forudsætningerne for 1955-loven stadig eksisterer, eller om de har ændret sig, og om der er kommet nye forhold til, som kunne gøre det rimeligt, at vi stadig ikke betragtede dette som en fuldkommen permanent lovgivning.

Erik Hansen: Mit parti har ingen særlige bemærkninger at gøre til lovforslaget. Det drejer sig jo om at ophæve en revisionsbestemmelse, og da det jo ligger sådan, at man altid kan tage en lov op til revision, er for så vidt den side af sagen i orden.

Jeg vil gerne føje den bemærkning til, at her er vi inde på et område, der er nært beslægtet med patentlovgivningen. Vi er nok nogle stykker her i tinget, der husker tilbage til midten af 1960'erne, dengang vi behandlede patentlovgivningen her i tinget, og når vi tænker på det, kan det næsten få os til at gyse: ikke mindre end tre handelsministre blev politisk slidt op igennem den lovgivning. Derfor er jeg enig med den ordfører, der sagde, at det var klogt af den nuværende handelsminister at gå varsomt på dette område; forgængernes eksempel kan nok skræmme lidt.

Eva Uhrskov: Det er blevet sagt af andre ordførere, at sagen er beskeden; ja vel, jeg synes dog, den er udtryk for en vis tendens.

Man kan spørge, om loven om arbejdstageres opfindelser egentlig stiller arbejdstagerne bedre på dette område, end de ville være stillet, hvis loven ikke havde eksisteret, altså om de ansattes retsstilling over for arbejdsgiveren er stærkere, end hvis den ikke havde eksisteret. Dermed er intet sagt om, hvorvidt der er et behov for en styrkelse af de ansattes retsstilling; det er der muligvis.

Daværende handelsminister Knud Thom-